

РЕШЕНИЕ

№ 5671

гр. София, 10.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 68 състав,
в публично заседание на 05.10.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Вяра Русева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **3814** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 във вр. с § 8 от ПЗР на Административнопроцесуалния кодекс вр § 1 т.2 б „в“ от ДР на ЗА. Образувано е по жалба на Н. К. Л.-Х. срещу писмо на Началник Общинска служба по земеделие [населено място], изх. № РД 12-05-48-2 от 25.10.2021г обективиращо отказ да се издаде „оригинал /препис/ на Решението № 12196 от 11.12.1995г в което освен Д. Д., фигурира и М. Г., издадено по повод молба от 18.10.2021г. Поддържа, че процесният отказ е неправилен. Развива доводи, че неоснователно и погрешно наследодателката на жалбоподателката М. Г. не фигурирала в съхраняваното от ОСЗ Т. Решение №12196 от 11.12.1995г на ПК Т., а в личния си архив намерила същото в което М. Г. била посочена, ведно с Д. Д., на наследниците на които се възстановява правото на собственост в съществуващи стари реални граници. Моли да се отмени отказа и делото да се върне на административния орган със задължителни указания да се издаде поискания препис от решение. Допълнителни доводи излага в писмени бележки.

Ответникът по жалбата- Началник Общинска служба по земеделие [населено място] в писмено становище изразява доводи за недопустимост на оспорването, предвид, че искането на заявителката следвало да се разгледа от компетентния съд по повод обжалване Решение №12196 от 11.12.1995г на ПК Т. по реда на чл. 14 ал.3 от ЗСПЗЗ.

СГП не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, след като обсъди доводите на страните и

прецени по реда на чл.235 ал.2 ГПК във вр.чл.144 АПК приетите по делото относими писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С молба от 18.10.2021г жалбоподателката е развила доводи, че неоснователно и погрешно наследодателката й М. Г. не фигурирала в съхраняваното от ОСЗ Т. Решение №12196 от 11.12.1995г на ПК Т., а в личния си архив намерила същото в което М. Г. била посочена, ведно с Д. Д., на наследниците на които се възстановява правото на собственост в съществуващи стари реални граници. Поради това е поискала да й се издаде „оригинал /препис/“ на Решението № 12196 от 11.12.1995г в което освен Д. Д., фигурира и М. Г..

По повод молбата от 18.10.2021г е издадено оспореното в настоящото производство писмо на Началник Общинска служба по земеделие [населено място], изх. № РД 12-05-48-2 от 25.10.2021г обективизиращо отказ да се издаде „оригинал /препис/ на Решението № 12196 от 11.12.1995г в което освен Д. Д., фигурира и М. Г..За да издаде отказът адм орган се е мотивирал, че законовите срокове по чл. 14 ал.7 от ЗСПЗЗ са изтекли.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е при надлежно упражнено право на оспорване от лице с правен интерес, чиито законни интереси непосредствено се засягат от процесния акт. Обжалваното писмо представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК. В същото се съдържа властническо волеизявление - отказ за издаване на оригинал/препис от Решение на ОСЗ.

Съдът, в резултат на извършената служебна проверка в изпълнение чл.168 АПК относно законосъобразността на оспорения административен акт, по отношение на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК, установи следното:

Оспореният отказ е издаден от компетентен орган – Началник ОСЗ Т. при спазване установената от закона писмена форма, мотивиран е, съдържа фактически и правни основания за издаването му.

В молбата на Н. К. по повод на която е издадено оспореното писмо се иска да й се издаде „оригинал /препис/“ на Решението № 12196 от 11.12.1995г в което освен Д. Д., фигурира и М. Г.. Предвид наличието на твърдения за два източника на вещни права, безспорно се обуславя извод, че се касае за спор за материално право /вещноправен спор/, в т.ч. кои са носители на правото на собственост. Недопустимо е същият да бъде разрешаван чрез издаване „препис“ от документ. В изричните разпоредби на чл. 14, ал. 7 и ал.7а ЗСПЗЗ е предоставена възможност за промяна на вече постановеното решение на бившите ПК (респ. на сегашните ОСЗ), включително и в частта на адресата. Условието за това обаче, са визирани в посочените разпоредби на ЗСПЗЗ, като ОСЗ се произнася с акт в производство по ЗСПЗЗ. Проверката на източниците, удостоверяващи вещните права, е извън производството по извършване на административна услуга за издаване препис от документ и може да се осъществи след преценка основанията визирани в ЗСПЗЗ, която се финализира с издаването на акт по ЗСПЗЗ.

На практика жалбоподателката заявява свои собственически права, които обаче могат да бъдат установени само в друго производство, отделно от настоящото. Изложените доводи, респ. наличието на няколко източника на вещни права сочат наличие на спор за материално право. Не може да се установи принадлежността му в настоящото съдебно административно производство. Източниците на вещни права,

подлежат на преценка по друг процесуален ред. Наличието на вещно правен спор е отрицателно материално- правно условие на волеизявление за издаване препис /оригинал/ на Решение № 12196 от 11.12.1995г в което освен Д. Д., фигурира и М. Г.. Проверката на източниците, удостоверяващи вещните права, респ кои са наследодателите /адресати/ е извън компетентността на адм.орган в производството по реда на извършване на административна услуга по § 8 от ПЗР на АПК и на административния съд и може да бъде осъществена по друг процесуален ред. Едва след разрешаването на вещно правния спор /до приключване производство с влязло в сила съдебно решение/, респ. евентуално признаване, че освен на наследниците на Д. Д., то и на наследниците на М. Г. се възстановява правото на собственост в съществуващи стари реални граници, адм орган би могъл да издаде искания препис /оригинал/ на Решение. В съхраняваното от ОСЗ Т. Решение №12196 от 11.12.1995г на ПК Т. М. Г. не фигурира, а единствено Д. Д.. При наличен спор за материално право не са били налице предпоставките за издаване искания препис по реда на производството за извършване административна услуга. Като се е съобразил с горното и е отказал извършването на поисканата административна услуга чрез издаване препис от решението, административният орган е постановил материално законосъобразен акт.

Предвид гореизложените мотиви оспореният акт се явява законосъобразен, а жалбата против него е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

Относно разноските:

Жалбоподателят не претендира разноски а и предвид изхода на делото на жалбоподателя не следва да се присъждат разноски.

С оглед направеното от процесуалния представител на ответната страна искане за присъждане на разноски, на същата се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., определен съгласно чл. 143 ал.3 от АПК , вр чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба на Н. К. Л.-Х. срещу Отказ, обективиран в писмо на Началник Общинска служба по земеделие [населено място], изх. № РД 12-05-48-2 от 25.10.2021г

ОСЪЖДА Н. К. Л.-Х. да заплати на Общинска служба по земеделие [населено място], юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: